

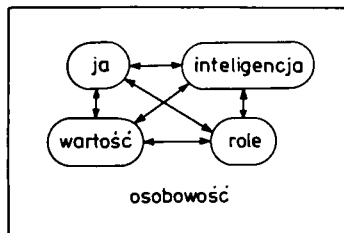
Joanna JANKOWSKA, Katarzyna MARKIEWICZ

Rzetelność skali wartości Rokeacha w grupie nieletnich przestępców – efekt porządku alfabetycznego

Reliability of Rokeach's Value Survey in a Group of Teenage Delinquents – Effect of Alphabetic Order

WPROWADZENIE

Struktura osobowości człowieka wykształca się w jego rozwoju ontogenetycznym. W jej skład wchodzi wiele rozmaitych komponentów. A. Q. Sartain, A. J. North, J. R. Strange i M. Chapman zaproponowali następujący graficzny model struktury osobowości (B. Hornowski 1986, s. 237).

Ryc. Graficzny model struktury osobowości
Graphic model of personality structure

Z modelu tego wynika, że chociaż system wartości danej jednostki nie stanowi jedynego i wyłącznego czynnika kreującego osobowość, to ma on istotne znaczenie dla określenia jej struktury i funkcjonowania. Rolę jego w kreowaniu osobowości można ująć w punktach:

1. Wartości wyznaczają i integrują postawy wobec różnych obiektów, decydują w równej mierze o tym, które obiekty będą uznane za szczególnie

istotne i ważne. Potwierdzają to badania przeprowadzone przez A. Tessera i z jego udziałem przez M. C. Conlee, C. L. Cowana, C. Leonea, O. Sandlera, a także badania D. Peabody'ego i M. Lewickiej (por. M. Lewicka 1985, s. 81). Zdaniem tych autorów, kształtujemy nasze postawy np. wobec innych osób, gromadząc informacje związane z obiektem naszego zainteresowania i odnosząc je do własnego systemu wartości. Jeżeli informacje odpowiadają naszym preferencjom, wówczas nasza postawa wobec tego obiektu będzie ukierunkowana na podtrzymanie kontaktu z tym obiektem.

2. System wartości określa tzw. „siatkę poznawczą” jednostki. Wynika z tego, że znając system wartości danej jednostki, będziemy mogli w pewnym stopniu przewidzieć, jak będzie ona postrzegała rzeczywistość i jakie aspekty tej rzeczywistości będzie skłonna wyróżniać jako szczególnie ważne i istotne.

3. Uznane wartości będą stanowić warunek sprzyjający powstawaniu różnego rodzaju emocji, pozostających w związku z postawami wobec otaczającej rzeczywistości i jej obiektów.

4. Wartości stanowią także czynnik umożliwiający powstawanie określonego rodzaju motywacji, która jest rezultatem rozbieżności między wyobrażeniem przez jednostkę „stanu idealnego”, uwarunkowanego uznanym systemem wartości a percepcją „stanu realnego”.

5. Wartości pośrednio wpływają na samoocenę jednostki przez określenie tzw. „ja idealnego”.

Efektom takiego funkcjonowania wcześniej omówionych elementów w strukturze osobowości są predyspozycje do określonych zachowań, reakcji emocjonalnych, postaw, stawiania sobie celów działania i określonej motywacji do ich osiągnięcia. Wybór zachowań, postaw odbywa się zgodnie z wartością zajmującą jedną z wyższych pozycji w systemie przekonań danej jednostki. Niekiedy zdarza się, że jednostka ma do wyboru dwa różne, jednakowo pozytywnie przez nią oceniane sposoby postępowania. Prowadzi to wówczas do swoistego konfliktu wartości, który w konsekwencji „wymusza” na jednostce rezygnację z pewnych zachowań.

W przypadku młodzieży przestępczej działanie mechanizmów regulacji jest w sposób zasadniczy zaburzone. Zaburzenia owe polegają na zupełnej dezintegracji bądź niskim poziomie integracji osobowości. Niekiedy zaś jednostka charakteryzuje się silną integracją osobowości, lecz na podłożu wartości destruktywnych. Młodzież przestępcza stanowi specyficzną grupę, która z różnych przyczyn nie może lub nie chce pełnić określonych ról społecznych. Najczęściej wynika to z negatywnego stosunku do oczekiwań społecznych. Należy jednak zaznaczyć, iż nie każde zachowanie niezgodne z rolą społeczną jest przejawem nieprzystosowania. Aby można było tak je klasyfikować, musi ono: stanowić wyraźną reakcję jednostki na społeczne oczekiwania (obowiązujące normy) i odznaczać się antagonizmem destruktywnym wobec ogólnie uznawanych norm (S. Górski 1985, s. 11).

Jak zatem funkcjonuje system wartości wśród młodzieży przestępczej? Niestety, wiedza psychologiczna zarówno teoretyczna, jak i empiryczna dotycząca tej problematyki jest mało uporządkowana i niejednokrotnie mało spójna. Wydaje się zatem, iż wszelkie systematyczne opracowania mogą stanowić pomoc zarówno dla badaczy zagadnienia, jak i dla praktyków. Zakładając wielką wagę systemu wartości młodocianych przestępców w ich resocjalizacji, dostrzegamy w pełni uzasadnioną potrzebę przybliżenia odpowiedniej metody służącej temu celowi.

Wśród wielu rozpowszechnionych metod nie ma niestety takiej, która byłaby zaadaptowana do badania populacji nieletnich przestępców. Zatem, pomijając konstrukcję nowej metody, słusznym rozwiązaniem jest sprawdzenie stopnia rzetelności znanej Skali Wartości (*Value Survey*) M. Rokeacha w grupie nieletnich przestępców.

WYJAŚNIENIE PODSTAWOWYCH POJĘĆ TEORII ROKEACHA. OGÓLNA PREZENTACJA METODY

Teoria wartości M. Rokeacha (19073) ma ścisły związek z jego ogólniejszą teorią dotyczącą systemu przekonań (*belief system*). Można w niej wyróżnić 10 podstawowych podsystemów, układających się w kontinuum od najbardziej centralnych do peryferycznych w całej strukturze przekonań człowieka. Według Rokeacha wartość stanowi typ przekonania centralnie umieszczonego w ogólnym systemie przekonań jednostki o tym, jak powinna lub nie powinna ona postępować lub o pewnym końcowym stopniu istnienia, wartym lub niewartym osiągnięcia (Cz. Matuszewicz 1975, s. 224). Rokeach dokonuje podziału wartości na dwie grupy:

1. Wartości ostateczne (*terminal values*). Dotyczą one ostatecznych stanów egzystencji (*end-state of existence*). Określają ściśle cele ludzkiego działania, stan finalny dążeń ludzkich.

2. Wartości instrumentalne – odnoszą się do sposobów postępowania (*modes of conduct*), czyli wyznaczają preferowane środki osiągania celu. Nie ukierunkowują one działania, lecz pomagają określić stopień przydatności pewnych obiektów lub stopień przydatności pewnych działań do osiągnięcia uprzednio wybranego celu. Wartości te stanowią czynnik określający pożądane sposoby zachowania (Cz. Matuszewicz 1975, s. 64).

Zgodnie zatem z teorią M. Rokeacha wartości zajmują centralną pozycję w psychice ludzkiej i mają związek z postawami jednostki. W porównaniu z postawami są jednak bardziej ogólne i nie zależą od konkretnej sytuacji. Są również bardziej odporne na wszelkie wpływy i modyfikacje. W miarę rozwoju jednostki wartości uzyskują w jej systemie poznawczym coraz to nowe powiązania. Jednocześnie cechuje je coraz większa trwałość i stabilność. Zmiana

pojedynczej wartości prowadzi w konsekwencji do zmiany całego systemu, co daje zmianę zachowania jednostki (por. P. Brzozowski 1986).

Wykorzystując założenia swojej teorii Rokeach opracował skalę do pomiaru wartości. Skala ta ma pięć wersji, różniących się między sobą elementami operacji technicznych oraz zakresem stosowanych wartości. Spośród nich najogólniej dostępna jest wersja opracowana i zaadaptowana do populacji polskiej wersji E. Posługiwanie się nią polega na tym, że badani otrzymują dwie listy wartości (instrumentalne i ostateczne) podane w porządku alfabetycznym. Zadaniem osób badanych jest uporządkowanie wartości zgodnie z własnymi preferencjami i przekonaniem. Czynią to przez wpisywanie obok każdej wartości odpowiedniej cyfry od 1 do 18. Postawienie cyfry 1 oznacza, że dana wartość jest najbardziej ceniona spośród podanych na liście, cyfry 18 zaś – że najmniej ceniona bądź nie ceniona w ogóle. Ocena wartości przebiega osobno dla każdej z podskal. Zarówno lista W.I. (wartości instrumentalne), jak i W.O. (wartości ostateczne) zawiera jedynie pozytywne określenia wartości, z pominięciem sformułowań o zabarwieniu negatywnym. Procedura ta, według intencji autora, miała na celu uwolnienie wyników od wpływu zmiennej, jaką jest czynnik aprobaty społecznej.

Wszystkie wartości użyte w skali mają formę przymiotnikową. Każdej wartości przyporządkowane jest określenie definiujące, ułatwiające badanemu zrozumienie haseł (instrukcje i pełny wykaz wartości wraz z określeniami definiującymi można znaleźć w „Przeglądzie Psychologicznym” 1986 nr 2). Średni czas wykonania testu wynosi 20 minut. Osoby badane kierują się ważnością, jaką mają dla nich poszczególne wartości. Każda wartość powinna otrzymać inną rangę, istnieje więc przymus jednoznacznego wyboru (P. Brzozowski 1986).

CHARAKTER PRÓBY BADAWCZEJ

W celu oszacowania rzetelności Skali Wartości Rokeacha w grupie nieletnich przestępców badaniu poddano 84 osoby przebywające w tym czasie w zakładach poprawczych. Badaniami objęto województwo lubelskie oraz warszawskie. Przebadano 51 chłopców w wieku 16-18 lat przebywających w Zakładzie Poprawczym w Dominowie oraz 33 dziewczęta w wieku 17-19 lat z Zakładu Poprawczego w Falenicy.

Zakłady dobrano tak, aby były równoważne pod względem właściwości kierownych przez nich wychowanków oraz istniejących warunków wychowawczych. Przed przystąpieniem do badań z populacji wyeliminowano tych nieletnich, którzy nie ukończyli 16 lat. Obraz przestępczości badanych odpowiadał ogólnej strukturze przestępczości wśród nieletnich. Była więc to młodzież, która stała przed sądem głównie za przestępstwa związane z zaborem mienia lub

przeciwko porządkowi publicznemu. Podczas wstępnego przeglądu wypełnionych testów okazało się, że wielu spośród respondentów zostawiało miejsce wolne, nie oznaczone cyfrą wartości. Niektórzy z nich twierdzili, iż pominieli daną wartość omyłkowo, inni zaś pomijali wartości nie rozumiejąc ich sensu lub twierdząc, że nie mają one dla nich żadnego znaczenia. Jeszcze inni spośród badanych wstawiali jednakowe cyfry przy kilku wartościach, tłumacząc to niemożnością zdecydowania się na jedną z nich. Kilkoro badanych, nie rozumiejąc instrukcji bądź ją lekceważąc, wpisywało cyfry od 1 do 18 po kolei, poczynając od pierwszej wartości w dół. Z tych powodów odrzucono 18 testów, których wyniki nie nadawały się do analizy. Dalszemu opracowaniu poddano pozostałe 66 testów.

ANALIZA STATYSTYCZNA

Omawiane badania dotyczyły formalnej struktury systemu wartości charakteryzowanej przez zmienną, jaką jest stabilność poszczególnych wartości oraz całych systemów. Stabilny system to taki, który jest odporny na wpływ czynników sytuacyjnych, mogących modyfikować relacje pomiędzy poszczególnymi wartościami wewnątrz systemu (Kość i Burek 1980). Z uwagi na fakt, iż wiek badanych mieścił się w granicy powyżej 16 lat, zrezygnowano z takiej techniki pomiaru wartości, jak metoda porównań parami (metodę tę stosuje się zwykle w przypadku badań na populacji poniżej 16 lat), a ograniczono się do wykorzystania wersji E Skali Wartości Rokeacha. Porównanie zgodności przeciętnych uporządkowań otrzymywanych w dwukrotnym badaniu było miarą stabilności systemu wartości. Jej wskaźnikiem był współczynnik korelacji rang rho-Spearmana (Sobczyk, Stachyra, 1982, s. 240) oraz współczynnik korelacji tau-Kendalla (J. Brzeziński 1984, s. 111). Stabilność całych systemów mierzono dla systemu wartości ostatecznych i osobno dla instrumentalnych. Obliczono również stabilność dla pojedynczych wartości, badając korelację między rangami przypisywanymi tej samej wartości przez tę samą grupę osób podczas drugiego badania, używając do tego celu metody $r_{x,y}$ Pearsona (Sobczyk, Stachyra 1982, s. 229).

WYNIKI BADAŃ

Wyniki uzyskane w badaniach obrazują tabele 1 i 2.

Współczynnik korelacji rho dla systemu wartości ostatecznych wynosi 0,89 (wysoki), dla wartości instrumentalnych zaś 0,68 (umiarkowanie wysoki). Średnie współczynniki dla pojedynczych wartości wynosiły 0,26 w przypadku wartości ostatecznych i 0,28 w przypadku wartości instrumentalnych. Niższe

Tab. 1. Współczynniki ostateczne – współczynniki stabilności dla poszczególnych wartości i całych systemów. Dla porównania współczynniki stabilności P. Brzozowskiego (por. Brzozowski 1986)
 Final coefficients – stability coefficients for particular values and whole systems. Compared with P. Brzozowski's stability coefficients (cf. Brzozowski 1986)

Badana grupa	1	2
Odstęp między testem i retestem w tygodniach	4-6	4-5
N	66	383
Forma testu	E-4	E-4
Bezpieczeństwo narodowe	0,41	0,67
Bezpieczeństwo rodziny	0,38	0,66
Dojrzała miłość	0,37	0,68
Dostatnie życie	0,17	0,66
Mądrość	0,50	0,53
Poczucie dokonania	0,20	0,30
Poczucie własnej godności	0,30	0,41
Pokój na świecie	0,35	0,64
Prawdziwa przyjaźń	0,11	0,50
Przyjemność	0,05	0,50
Równowaga wewnętrzna	0,05	0,42
Równość	0,31	0,49
Szczęście	0,06	0,47
Świat piękna	0,04	0,54
Uznanie społeczne	0,23	0,53
Wolność	0,52	0,41
Zbawienie	0,46	0,82
Życie pełne wrażeń	0,33	0,66
X	0,26	0,55
Cały system RHO	0,89	0,96
TAU	0,79	

1 – wychowankowie zakładów poprawczych 1988

2 – uczniowie szkół średnich 1980, 1981, 1982

wskaźniki stabilności, liczone dla systemu wartości instrumentalnych, pojawiają się niemal regularnie we wszystkich badaniach dotyczących Skali Rokeacha. Wiąże się to z tym, że – jak sądzą badacze – system wartości instrumentalnych charakteryzuje się niższym poziomem centralności w systemie przekonań niż system wartości ostatecznych.

Wykorzystując spostrzeżenia ze wstępnej oceny sposobu, w jaki młodzież przestępcza wypełniła test Rokeacha, autorki niniejszej pracy postanowiły dodatkowo zbadać zależność pomiędzy rangowaniem wartości przez osoby badane a porządkiem alfabetycznym tych wartości. Dodatkową inspiracją były analogiczne badania Rokeacha, co umożliwiła porównanie wyników (por. Rokeach, 1970). Uzyskane wyniki przedstawia tabela 3.

Tab. 2. Wartości instrumentalne – współczynniki stabilności dla poszczególnych wartości i całych systemów. Dla porównania współczynniki stabilności P. Brzozowskiego (por. Brzozowski 1986) Instrumental coefficients – stability coefficients for particular values and whole systems. Compared with P. Brzozowski's stability coefficients (cf. Brzozowski 1986)

Badana grupa	1	2
Odstęp między testem i retestem w tygodniach	4-6	4-5
N	66	383
Forma testu	E-4	E-4
Ambitny	0,23	0,47
Czysty	0,01	0,62
Intelektualista	0,30	0,47
Kochający	0,29	0,59
Logiczny	0,36	0,46
Niezależny	0,15	0,59
Obdarzony wyobraźnią	0,23	0,57
Odpowiedzialny	0,40	0,36
Odważny	0,08	0,40
Opanowany	0,31	0,43
O szerokich horyzontach	0,44	0,55
Pogodny	0,29	0,48
Pomocny	0,21	0,48
Posłuszny	0,24	0,52
Uczciwy	0,47	0,48
Uprzejmy	0,38	0,46
Uzdolniony	0,39	0,45
Wybaczący	0,22	0,46
X	0,28	0,49
Cały system RHO	0,68	0,97
TAU	0,56	

1 – wychowankowie zakładów poprawczych 1988

2 – uczniowie szkół średnich 1980, 1981, 1982

Wyniki te wskazują wyraźnie na występowanie tzw. „efektu porządku alfabetycznego”. Inaczej mówiąc, wykazano istotną zależność (0,01) pomiędzy rangowaniem wartości przez osoby badane a porządkiem alfabetycznym, w jakim te wartości podawane są badanym do uszeregowania. Zauważano wyraźnie, że wartości pojawiające się na początku listy otrzymują wyższe rangi niż wartości końcowe z listy. W swoich badaniach Rokeach uzyskał podobny efekt. Znamienne jest, że wystąpił on tylko w próbie badanych przestępców (więźniów), nie wystąpił zaś w żadnej innej badanej próbie. Ostatecznego wytłumaczenia należało, zdaniem autora, szukać w tym, że za sprawą niekontrolowanego przypadku wartości, które znajdują się na początku listy, są przez niektórych ludzi spostrzegane jako ważniejsze niż wartości końcowe z listy.

Tab. 3. Współczynniki korelacji rho pomiędzy porządkiem alfabetycznym wartości a rangami respondentów w populacji młodocianych przestępców. Dla porównania – współczynnik korelacji badań Rokeacha

Coefficients of correlation rho between the alphabetic order of the values and the ranks of the respondents in the delinquent population. Compared with correlation coefficients in Rokeach's studies

Wartości	Wartości ostateczne	Wartości instrumentalne ¹	Wartości instrumentalne ²
1-18	+0,65	+0,39	+0,27
1-9	+0,60	+0,31	+0,34
10-18	+0,41	+0,26	+0,53

¹ badania własne, ² badania Rokeacha

Sposób hierarchizacji uznawanych wartości jest odmienny w takich grupach społecznych, jak studenci czy uczniowie niż w grupach nieletnich przestępców, czy więźniów.

Uzyskane wyniki zachęcały do kontynuowania badań i sprawdzenia w ich toku kolejnej hipotezy dotyczącej alfabetycznego układu haseł w skali wartości ostatecznych i instrumentalnych na sposób ich rangowania. W celu weryfikacji owej hipotezy powtórzono badania. Przystępując do drugiej części badań uznano, iż aby uzyskane wyniki były porównywalne z wynikami pierwszej części badań, należy zmienić całkowicie kolejność umieszczonych na skali wartości. „Nowa” wersja zawierała zatem hasła w kolejności od „z” do „a”. Dokonanie tej zmiany miało umożliwić sprawdzenie, czy alfabetyczny układ haseł odpowiada ich znaczeniu pod względem ważności w wyborach dokonywanych przez młodzież.

Wyniki badań przedstawiają tabele 4 i 5. Są one w większości nieistotne statystycznie. Wyjątek stanowią wartości współczynników w pierwszym badaniu w skali wartości ostatecznych (tab. 4.) oraz wartości rho w drugim badaniu w skali wartości ostatecznych w dolnej jej części, tj. w przypadku wartości 10-18 (tab. 5.).

Tab. 4. Współczynniki korelacji rho pomiędzy porządkiem alfabetycznym wartości a rangami respondentów w populacji młodocianych przestępców. Dla porównania współczynniki korelacji z badań Rokeacha

Correlation coefficients rho between the alphabetic order of the values and the ranks of the respondents in the delinquent population. Compared with correlation coefficients in Rokeach's studies

Wartości	Wartości ostateczne	Wartości instrumentalne	Wartości instrumentalne ¹
1-18	+0,65	+0,39	+0,27
1-9	+0,60	+0,31	+0,34
10-18	+0,41	+0,26	- 0,53

¹ badania Rokeacha

Tab. 5. Współczynniki korelacji rho pomiędzy odwróconym porządkiem haseł w wersji E a rangami respondentów w populacji młodocianych przestępców
Correlation coefficients rho between the reversed order of the items in version E and the ranks of the respondents in the delinquent population

Wartości	Wartości ostateczne	Wartości instrumentalne
1-18	0,00	-0,24
1-9	-0,17	-0,39
10-18	-0,54	+0,17

PODSUMOWANIE

Analiza uzyskanych wyników wykazała, iż związek między alfabetycznym ułożeniem haseł na skali a deklarowaną przez badaną młodzież ich ważnością, zachodzi jedynie w przypadku dolnej części wartości (10-18) z grupy wartości ostatecznych. Należy jednocześnie pamiętać, iż skala zastosowana w drugim badaniu była odwróconą wersją skali oryginalnej. Zatem hasła, które w „nowej” wersji zajęły miejsca w drugiej dziesiątce, w oryginale zajmują początkowe miejsca na liście i są uporządkowane alfabetycznie. Wartościom z tej grupy młodzież nadaje najwyższe rangi, niezależnie od stosowanej wersji. Można zatem przypuszczać, iż układ tych wartości, ze względu na przypisywaną im ważność, pokrywa się z ich uporządkowaniem alfabetycznym. Przypuszczenia nasze wydają się sugerować, że „efekt porządku alfabetycznego” jest jedynie efektem pozornym, a jego wystąpienie – konsekwencją specyficznego ułożenia haseł na liście.

Skala Wartości Rokeacha zachowuje rzetelność narzędzia badawczego również w tak specyficznej populacji, jaką stanowi młodzież przestępcza. Jednakże uwzględniając psychologiczną charakterystykę badanych należy podkreślić konieczność konstruowania metod przeznaczonych wyłącznie do badań z zakresu psychologii penitencjarnej. Wprowadzenie odwróconego w stosunku do oryginału układu haseł mogło, zdaniem autorek niniejszego opracowania, zapobiec błędnemu utożsamianiu wartości początkowych na liście z ich większą ważnością. Przeprowadzone badania wykazały jednak, iż „efekt porządku alfabetycznego” jest efektem pozornym i nie wynika z tego konieczność stosowania metody z alfabetycznie odwróconym porządkiem wartości.

BIBLIOGRAFIA

- Brzozowski P., *Polska wersja Skali Wartości Rokeacha i jej teoretyczne podstawy*, „Przegląd Psychologiczny”, 1986, nr 2.
 Brzeziński J., *Elementy metodologii badań psychologicznych*, Warszawa 1984.
 Góralski A., *Metody opisu i wnioskowania statystycznego w psychologii*, Warszawa 1974.

- Górski S., *Metodyka resocjalizacji*, Warszawa 1985.
- Hornowski B., *Rozwój inteligencji i uzdolnień specjalnych*, Warszawa 1986.
- Kość Z., Burek A., *Diagnoza właściwości systemu wartości młodzieży w świetle badań empirycznych*, Zeszyty Naukowe WSPS, Warszawa 1980.
- Lewicka M. (red.), *Psychologia spostrzegania społecznego*, Warszawa 1985.
- Matusewicz Cz., *Psychologia wartości*, Warszawa 1975.
- Muszyński H., *Rozwój moralny*, Warszawa 1987.
- Sobczyk M., Stachyra J., *Metody statystyczne w naukach pedagogicznych*, Lublin 1982.

SUMMARY

Values fulfil varied functions in different periods of an individual's development depending on the dominating needs and aspirations. Searching for values is one of the basic elements of self-determination towards the world. In the period of adolescence, the ever growing system of values which undergoes continuous developmental changes, performs a two-fold function. Firstly, these values are supposed to give an individual the feeling of inner autonomy and deeper personal life. At the same time, there appears a wish to achieve recognition and importance. An individual concentrates on his own "I" and strives at determining his attitude towards the world. This is not possible without any values. However, the values which have been recognized so far become of little use. Satisfaction of the new psychological needs makes the individual adopt such values which could perform this function (H. Muszyński 1987). In the case of delinquent youth, the working of regulatory mechanism which creates the value system is disturbed in a significant way. Most frequently, it follows from a negative attitude to the social expectations. Unfortunately, psychological knowledge, both theoretical and practical, concerning these problems is not sufficiently ordered and it is often incoherent.

Studying the value system of this specific group is possible through the creation of new or adaptation of the existing methods of examining the systems of values. Regrettably, among the popular methods there is not any which could be adopted to the study of the value system in the delinquent population. The authors of the present paper set a task for themselves checking the reliability of the Value Survey by M. Rokeach in the examined population.

The results point to a possibility of applying Rokeach's Value Survey to the study of the value system. However, a new method must be worked out. Studying the value systems of this specific group creates a chance of programming resocialization methods both for theoretical and practical purposes concerning the problems of penitentiary psychology.